

— По нашитѣ мѣста има много голѣма суша. Хората и добитѣкѣтъ ще измратѣ за вода . . . Помни, продължила птицата, ако нѣкой повдигнѣше камѣка, който се намира въ срѣдата на селото, отъ тамъ ще излѣзе много вода. . . . Тази вода ще стигне за цѣлото село.

Сиромахѣтъ чулъ и запомнилъ това. Слѣдъ туй втората птица попитала третата:

— Е, сега пѣкъ ти ми кажи какво ново има по васъ?

— У насъ е тежко болна царската дѣщеря. Станала е съвършено слаба и суха. Много лѣкари я гледаха, но ни единъ не можа да ѝ помогне. Тя ще може да се изцѣри, ако нѣкой улови подъ леглото ѝ жабата, да я разрѣже и да я тури въ вода. Ако царската дѣщеря се окъши три пѣти въ тази вода, веднага ще оздравѣе.

Птицитѣ се разговаряли още малко и си отлетѣли. Отишѣлъ си и сиромахѣтъ. Като влѣзълъ въ къщи, казалъ:

— Жено, дай ми нѣщо за ядене, че съмъ много гладенъ!

Жена му много се зачудила, като го видѣла и извикала:

— Какъ е възможно! Ти виждашъ! Кой ти повърна очитѣ?

Тя се много зарадвала, че мъжа ѝ не е вече слѣпъ. На другия день той ѝ казалъ:

— Ти остани съ дѣцата въ къщи, а азъ ще отида за нѣколко дня по работа.

Тръгналъ сиромахѣтъ да търси селото, гдѣто имало голѣма суша. Слѣдъ два дня стигналъ въ едно село. Въ кръчмата, гдѣто се спрѣлъ, имало много хора. Тѣ се оплаквали отъ голѣ-